

ئینسان له سهر وجود، ئەنبیاء و روسول نههاتینه خوای به ئینسان مهعریفه بکهن یان ئینسان به خوای بناسینن نهه هاتینه نهو جومله مهعاریفانهی که له میشکی دهواتهکان ههیه به ئینحرافی تهعدیلی کهن راستی کهنهوه پاش تهشخیصی نهخوشیهکه.

فه باری تهعالا نهعلمه بهو جیهازهی که خهلقی کردیه، داخیلی ئینسانهکهیه که خهلقی کردیه بهو نهوعهی نهویش دهتانی یا بهس نهو حهقی نهوهی ههیه کهمم و نهوعی مهعریفه الله تهحدید کا لهبو دهوات لهبو نهشخاص، فه پهک لهو مهطلههانهی خوای جل جلاله دهبی نهو ذاته ئیستیعادی تام لئیرانهوهی کامیل به تهواوی ههبی له داخیلی خوای.

وهکو مهتلهن طهلهبهک که نییهتی ههیه بچته مهکتهبی و خیندن فیریبی بپته طهلهبه نهو چهند سهعاتهی که وهزارهتی تهربیه داینایه بریین پینج دهرسی دهکا، ههردهرسهک سهعاتهکه دهبی نهو پینج سهعاتهی له مهکتهب حازر بی، حازر نهبی نهو پینج سهعاتهی له بیست و پینج روژ زیاتر غیاب بی فهصل دهکری با پهکهمیش بی، ئیذهن زهمهن لیره دهوری ههیه زهمانهکه دهوری ههیه وجودی ذاتهکهی وجودی ذاتی شهخصهکهی طهلهبهکهی له مالتی دهردچی دهبی بچته مهکتهبی ئیلا دهبی له شوعبهی دانیشی، که ماموستا هات چاوی پچ کهت له غیاب و حضور ناوی بنووسی، نهوه ههمووی لئیرانهوهیه لهبو مهکتهب.

باری تهعالا نهگهر نهوهی له بهشهر بیینی لو ئیشی خوای فه کهیفه خوای لو خوای بهنسبت عیباد لو خوای، لویئ فهرموویتی نهگهر هاتو نهوهی که دابوومه نهو بهشهرهی به نهمانهت خوا خوای رهبه خوای خالیقه خوای موعطیه، خوای جیهاز و نهدهواتی ئینسانی دروست کردیه ههرچی جیهاز و نهدهواتی ئینسانهکهشه بهو نهوعهی دروستی کردیه بتانی بهواسطهی نهو نه جیهیزانه عیبادهتی تهواوی خوای بکا به سهتا سهت وهکو ئەنبیاء و روسول، ئیذهن خوا موعطیه دایتی بالمقابل چی له ئینسانهکهی دهوی، چهندی دابپته عهدهکهی خوا ههر نهوهندهی له ئینسانهکهی دهوی دیسان، لویئ که خوا موعطیه دهبی عهطیهکesh ئیعطاء بکا، لویئ له سورتهی به تهرتیبی نزول که موتابهعهی ئیسم و فیعلی خوای دهکهین فهرموویتی(أَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى)(اللّیل ۵)، فهرقمان کرد بهینی ئیعطاء و بهینی ئیتاء، ئیعطاء گوتمان لهبو مهعناش هاتییه لهبو ماددهش هاتییه ئینسان دهتانی بهمهعنا.

مهتلهن زیرهکی لهبو موقابیل عهطا بکا، مروقایهتی لهبو موقابیل عهطا بکا نهوانه ههمووی مهعنهویاتن مادده نینه لهمس ناکرین، عهینی وهقتیش دهتانی حهیاتی خوای لهبو ئیعطاء بکا خوای بکاته فیدا، دهستانی پارهی عهطا بکا، ئیذهن کهلیمهی ئیعطاء غهیری ئیتائه، ئیتاء لهبو مادده هاتییه مادده

پاره جلك، لویئ فەرمویتی (وَبُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) ۱۵۶ (الأعراف)، ئەمما له كهلیمه‌ی ئیعتا له قورئان به‌ماده و به‌مه‌عنا لیره باری ته‌عالا ده‌فرمی: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى)، مو‌عطی خویتی به ئەمانه‌ت دایتیه ئه‌و ئینسانه، ئه‌و ئینسانه چهن‌دی وەرگرتی له خودای ده‌بی ئا ئه‌وه‌ی دیسان ته‌سلیمی خوای بکا، ئه‌و ته‌سلیم کردنه ئه‌و دانه ئینقیطاعه، لویئ شه‌رتی یه‌که‌م له‌بؤ ته‌سییر که فی‌عه‌که له باری ته‌عالا وه له‌بؤ عه‌ب‌د.

که‌ینی ده‌بی ئه‌و سی نوقاتانه‌ی که ده‌رسی پینترئ به‌حسمان کرد له خزمه‌تان یه‌که‌مین نوقطه‌ی ره‌ئیی ئیعتانه‌که‌یه ده‌بی ذاته‌که ئیستیعادی هه‌بی خو‌ی بداء، دیسان خو‌ی ته‌سلیمی خوای بکا (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى)، ئه‌وه شه‌رتی یه‌که‌م بوو، (ماذا يعطى هذا العبد؟ يجب أن يعطى كلما أعطى له، هرچی درایتی ئه‌صله‌ن به ئەمانه‌ت هه‌موو ده‌بی ته‌سلیمی خوای بکا دیسان، وه‌کو طه‌له‌به‌که‌ی ئی طه‌له‌ب کرایه هه‌ر پینچ ده‌رس له مو‌حاضه‌ره مه‌وجودی، هه‌ر پینچ ده‌رس ده‌بی مه‌وجودی ذاته‌ن مه‌وجودی زه‌مانه‌ن مه‌وجودی له سه‌ر کورسی مه‌وجودی، ئەگه‌ر به‌کاسیت به ته‌سجیل مه‌وجودی ماموستا هه‌قی هه‌یه له نیه‌یه‌ت پاشی بیست و پینچ رۆژ فه‌صلی کا هه‌ر چه‌نده کاسیت‌ه‌کانی له‌بؤ چوبیته مالیش، ئیستیعادی ئیمتیحانی‌شی هه‌بی ئه‌و طه‌له‌به‌یه وه‌زاره‌تی ته‌ربیه ئه‌وها قانونی دانایه ده‌بی ذاته‌که لیب‌راوی له مائی ده‌رچی واز له ئیش بینی بچی له مه‌کته‌بی بته‌ه‌به‌یه، ئه‌و لیب‌رانه‌ی له زه‌مان و مه‌کان و به‌ده‌نی خو‌ی مه‌طلوبی وه‌زاره‌تی ته‌ربیه له‌بؤ ئینجالی ئه‌و طه‌له‌به‌یه‌ی، ئه‌وه باری ته‌عالا والله المثل الأعلى له‌و ذه‌واتانه‌ی ده‌وئ، فی‌عه‌ن ده‌بی ئینسانه‌که له‌بؤ خوای لیب‌راوی (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى) ئه‌وه نوقته‌ی یه‌که‌م بوو.

(وَأَنْفَى) كه‌لیمه‌ی ته‌قوا گوتمان زۆر جار گیمان لئ ده‌بی تیکرار ده‌بی ته‌قوا بکه‌ین ته‌قوا بکه‌ین گه‌نج، ته‌قوا بکا پیر ته‌قوا بکا ته‌قوا بکا، (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا) (الطلاق ۲)، (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ)، (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ) زۆر تیکرار ده‌کری ئه‌و كه‌لیمه‌یه، ئەمما مه‌دلولی چیه‌ه؟ کوو ئیستیعاب ده‌کری ئه‌و كه‌لیمه‌یه، هه‌تا ئیستا تانیتان له‌ناو می‌شکی خو‌مان ته‌عریفی له‌بؤ دابننن، ئەمه خو‌مان که له مه‌مه‌طلوبه ته‌قوا بکه‌ین ته‌قوا بکه‌ین ته‌قوا بکه‌ین؟ وه‌کوو ده‌کری؟ ئه‌وه هه‌مووی عانیمه وه‌کو په‌له هه‌وره‌ک له می‌شکمان مه‌وجوده نازانی کووه‌!

بینن بزانی قورئان کوو ته‌فسیری ته‌قوا کردیه وه کوو ئه‌و ته‌قوا به‌دروست ده‌بی، قه‌دیمه‌ن له لیقائی دوازه به‌حسی فی‌طره‌مان کرد، گوتمان فی‌طره باری ته‌عالا که حه‌زه‌تی ئاده‌می ته‌علیم کرد به مه‌فاهیمی قورئانی له له‌وحی مه‌حفوظ له سه‌ر فی‌طره‌ی حه‌زه‌تی ئاده‌می طه‌بع کرد، ئه‌و ته‌نزیه

نُه‌ها(وَجَاؤُوا عَلٰی قَمِيصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ)،(يوسف ١٨) قسه‌يان نه‌کرد كراسى براى خويان هينا دايان نا له پيش بابيان، منداره‌كانى هزره‌تى يه‌عقوب قسه‌يان نه‌کرد بارى ته‌عالا رسمى حاله‌ته‌كه‌ى گرتييه و حاله‌ته‌كه‌ى له‌بو مه‌وه‌صف ده‌كا ده‌فرمى: (وَجَاؤُوا عَلٰى قَمِيصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ)، فيعله خوى عه‌مه‌ايش نيبه قسه‌ش ناكهن سكوتن.

ئيزهن فيعليش به‌درو هه‌يه، دروى فيعلى دروى زمانى دروى داخلى نيته‌ى، نه‌عطاي كرد كايرا كوئهن ته‌فرموى كرد لو خواى باشه كوو ته‌فرموى ده‌كرى به‌واسطه‌ى قيرائه، به‌واسطه‌ى ته‌ده‌بور به‌واسطه‌ى نه‌ظهر له‌بو مه‌خلوقاتى خواى كه‌ونى، لئيرانه‌وه‌كى كاميل له‌مى ذاته‌ى دروست ده‌بى له‌ داخلى نه‌وه ئيعطائه‌كه‌ى كرد ته‌قوايه‌كه‌شى كرد ئيراده‌ى بوو ته‌حويليشى كرد له‌بو واقع، بارى ته‌عالا چ ده‌كا؟ نه‌رضيه دروست بوو له‌ داخيل(فَسَنُيَسِّرُهُ)(الليل ٧) ده‌فعى ده‌كه‌ين پالى پيوه ده‌نين، له‌بو چ؟(لَيْسَ رَى)، باشه يوسرا چيبه له‌ قورئان؟ هرچى كه‌ليمه‌ى مه‌عنه‌وى له‌ بارى ته‌عالا وه‌هاتبى كه‌ليمه‌ى يوسرا له‌بو به‌شه‌ريه‌ت به‌ مه‌قصدى قورئانه،(وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ)(القمر ٢٢) واضحه، طه‌بعن نه‌وه ته‌يسيره به‌نسبه‌ته مه‌، عيلمهن ته‌يسيره‌كيش هه‌بوو به‌ نسبه‌ت پيغه‌مبه‌رى صلى الله عليه وسلم،(وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى)(الاعلى ٨)) نه‌وه به‌نسبه‌ت پيغه‌مبه‌رى گوتمان، سوره‌تى نويهم به‌ ته‌رتيبي نزول له‌بو پيغه‌مبه‌رى صلى الله عليه وسلم له‌بهر نه‌وه‌ى پيغه‌مبه‌ر ره‌سوله، ره‌سوليش يه‌ك جومله موهممه‌يه شاهيده موبه‌ششيره نه‌ذيره داعية الى الله واضحه، موبه‌لليغه موبه‌بينه، نا نه‌وانه هه‌مووى مه‌فهومى ريساله‌ته ره‌سوله.

ئيزهن ده‌بى هه‌يمه‌نه‌ك هه‌بى له‌ سه‌ر ذاتى شه‌خصيه‌تى نه‌وه ره‌سوله‌ى هه‌يمه‌نه‌ك ره‌بباني هه‌بى، لويى رب العالمين ده‌فرمى ئيصطيفاو ئيجتباوه به‌ نسبه‌ت پيغه‌مبه‌رى، لويى فيعلى ته‌يسير له‌بو پيغه‌مبه‌رى فيعله‌كى ره‌بباني موباشيره،(وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى) ئيراده‌ى پيغه‌مبه‌رى تيدا نيبه، لو؟ چونكى ئيصطيفاء كرايه،(إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ)،(آل عمران ٣٣)، پيغه‌مبه‌رئيش صلى الله عليه وسلم له‌وانه‌يه ئيصطه‌فا كرايه، ئيزهن ئيراده‌ى پيغه‌مبه‌رى تيدا نيبه نه‌مما به‌نسبه‌ت جه‌معى موئمين ده‌بى ئيراده‌ى ته‌فعليل بكرى، بارى ته‌عالا مادده نه‌وله‌يه‌كه‌ى خامه‌كه‌ى له‌ ناو داخلى دانايه كه‌ينى ئيعطاي كرد به‌ كول وه‌ ته‌قواى كرد وه‌ ته‌فعليليشى كرد له‌بو واقع،(وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى)(الليل ٧) نه‌فسى شت سئ ميحوه‌رى سلبى هه‌يه له‌ نه‌فسى ذاته‌كه‌ى،(وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ) به‌خيلى له‌بو پاره‌ى نه‌هاتيبه،(وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى)(الليل ٨)،(وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى) نارئ ولن يتقي لو(وَاسْتَغْنَى)، نه‌ها يه‌كه‌مين سوره‌ت له‌ قورئان(إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَافٍ) رَاه

اسْتَعْنَى(العلق ۷)، کهلیمه‌ی ئیستغنائیشمان وهختی خو‌ی به تفصیل به‌حس کردیه، ئیذهن ئیستغنائیه‌کش کهینی(بَخَل) دروست بوو ئیعطائه‌که نه‌بوو ئینسانه‌که کانه خو‌ی موکتفه‌یه له‌بوو خو‌ی، عیلاقه‌ی به‌خوای نییه مننه‌تی خوای نازانی پاره‌ی هه‌یه، پاره‌ی هه‌یه به‌عشهرات زه‌لام ده‌گری، پاره‌ی هه‌یه به‌عشهرات لانگروزه‌رات ده‌گری پاره‌ی هه‌یه قه‌سرو قسور دروست ده‌کا ئا، قه‌ناعه‌ت ده‌گوری له‌وی وا بی له‌زه‌تی دونیا به‌پاره‌ی ده‌گری، هه‌رچی کچی جوانه‌ ده‌ینی، ئه‌مما له‌به‌روه‌ی ئیستیغنائی له‌خوای کردیه هه‌مووی بوئسه هه‌مووی شه‌قائه هه‌مووی موعاناته، لویئ قه‌ناعه‌تان هه‌بی به‌ته‌رتیبی ده‌وله‌مندی به‌ته‌رتیبی مه‌سئولییه‌ت برونه‌ کن ئا ئه‌و ده‌واتانه‌ ئییان بپرسن موعاناتیان له‌ذاته‌کی دونی خو‌یان زور زور زیاتره‌ به‌ته‌رتیب، برون لئیان بپرسن.

کهینی(مَنْ بَخَلَ) ئیستیغنائی له‌خوای کرد(وَاسْتَعْنَى) واقعی‌ حالیشی به‌ته‌فعل(وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى)،(اللیل ۹)، باری ته‌عالا‌ چ ده‌کا دئ پش پشه‌ی لو بکا، وه‌یه یان نا، نا نابی ئیلا ده‌بی ئه‌تو موئمین بی ئینسانه‌کی صالح و چاک بی، نه‌خیر موجریمه‌(بَخَلَ وَاسْتَعْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى فَسَنِيْسِرُهُ لِلْعُسْرَى)(اللیل ۱۰)،(وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى)،لویئ ره‌بط ده‌کا(إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى)(اللیل ۱۲ _ ۱۳)، هه‌مووی مه‌ربوط ده‌کا به‌هیدایه‌ت، ئیذهن مه‌وضوعی بیدایه‌تیشی ئیعطائه‌که سه‌به‌به‌ له‌بوو هیدایه‌ت، واضحه‌ کاک به‌لی.

پرسیار: به‌لی، ئه‌و براده‌ره‌ ده‌فهرمی خودا له‌کاتی خه‌لق کردنی به‌نی ئاده‌م ته‌علیمی کردو من ضمنها‌ القوران‌ چاکه، ئایا له‌ به‌رچی له‌ دوواییدا یه‌ک له‌ کاره‌کانی الرسول ته‌علیمی کیتابه‌؟، ئایا دوو جار ته‌علیم ده‌گری؟ یان جیاوازی چیه‌؟

(وه‌لام): به‌لی، گوتمان مه‌ته‌له‌کی به‌سیط ئیعتیادی ئه‌گه‌ر ئه‌من له‌ گیرفانم سه‌د دینار نه‌بی ناتانم په‌نجا دینار یان سه‌ت دینار که‌ی به‌قه‌رد بده‌مه‌ یه‌که‌کی دیکه، ئه‌گه‌ر سه‌ت دینارم له‌ گیرفان نه‌بی ده‌تانم سه‌ت دینار به‌قه‌رد بده‌مه‌ کابرایه‌کی موقابیل ده‌تانم یان نا؟ ناتانم به‌دیه‌یه‌ ئه‌وه‌ مه‌عقولیش نییه‌ که‌ من سه‌ت دینارم پینه‌بی بتانم سه‌ت دیناری بده‌مه‌ یه‌که‌کی له‌ عه‌ینی وه‌قت، چاکه‌ باری ته‌عالا‌ والله‌ المثل‌ الأعلى، ئه‌گه‌ر ئه‌صله‌ن ماده‌ی ئه‌وه‌لی ئیمان له‌ ناو داخیلی ئینسانی دانه‌نابی مه‌عقوله‌ لئی طه‌له‌ب بکا وه‌ره‌ ئیمانم پی بینه‌ وه‌یه یان نا؟ مه‌عقول نییه‌ مه‌طلوبیش نییه‌، ئیذهن مه‌واد‌ی ئه‌وه‌لی ئه‌و ئیمان‌ه‌ی که‌ له‌ ده‌رسه‌کانی پیشتری به‌حسمان کردیه له‌ ناو فیطره‌ی ئه‌و ذاته‌ی موعه‌شه‌مه‌، له‌ ناو فیطره‌ی ذاته‌که‌ی موعه‌شه‌مه‌ هه‌تا مه‌ته‌لمان هینایه‌ باری ته‌عالا‌ ئه‌گه‌ر بیلا ته‌شبه‌ه‌ فیطره‌که‌ی

به‌کاسیت ته‌تشیبه بکهین له ناو داخیلی ئینسانه‌که‌ی دانابی بنه‌کانیشی هه‌موو شکانديه، لوه‌ی هه‌چ مه‌خلاقه‌ك نه‌تانی نه‌و فطره‌یه‌ی بگوری، لوییش رۆژی قیامت کابرای کافر و جوله‌که و دیان که باری ته‌عالا ئیحیایان ده‌کاته‌وه له یه‌کتري ده‌پرسن یان نه‌هلی جه‌ه‌ننه‌م لیان ده‌پرسی: (مَا سَلَکُمْ فِي سَفَرٍ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصَلِّينَ) (المَدَّثَر ٤٢ _ ٤٣) کابرا کافریشه، نوێژم نه‌ده‌کرد لۆ؟ چونکی نه‌صله‌ن نوێژ له ناو داخیلی به‌ فطره‌ موعه‌لله‌م بوو مه‌وجود بوو، به‌ فطره‌ نوێژ مه‌وجود بوو له ناو داخیلی، نه‌مما نه‌و ذاته نه‌یکرد ئیذه‌ن ته‌قصیره‌که له خویتی چاکه.

ئادهم که ویلاده‌ی، به‌نی ئادهم که ویلاده‌ی بوو وه‌کو حه‌زرتی ئادهمی نوسخه‌ی یه‌که‌م نموده‌جی یه‌که‌م داخيله‌که‌ی موعه‌لله‌مه، هه‌رچی به‌نی ئادهمه‌کی دێته‌ وجود له‌داکی ویلاده‌ی ده‌بی فطره‌ی هه‌یه، لۆیئ حوزن و نه‌له‌م و فه‌رحی هه‌یه، هه‌رچی حاجیاتی خۆی هه‌یه له‌بۆ به‌قائی حه‌یاتی ده‌بی خۆی ئیداره‌ی بکا خۆی بیکا، مه‌ته‌له‌ن که ویلاده‌ی بوو سه‌عاتی یه‌که‌م ده‌قیقه‌ی یه‌که‌م ده‌ست ده‌کا به‌ مژینی سینگ‌ی داکی خۆی، کئ فیری کردیه، له‌ مه‌عه‌ده‌ك مه‌درسه‌ك کوللیه‌ك داکی، باری ته‌عالا فطره‌ته‌ن فیری کردیه، ئیذه‌ن له ناو داخیلی جومله‌ك ئومور هه‌یه به‌ فیعل ده‌یکا منداره‌که که جه‌نین له ناو زگی داکی ته‌علیم کرایه، جومله‌کیش ئومور له ناو شعوری هه‌یه می‌شکی هه‌یه، لۆیئ مه‌ته‌له‌ن مندار وه‌کی به‌حسم کرد پیشترئ سئ رۆژه مندار له داکی بووه من خۆم دیتیتیم ئیبتیسامه‌ی کردیه پنده‌که‌نی، خه‌ویشی لئ که‌تیبه‌ سئ رۆژه ویلاده‌ی بووه عه‌ینی مندارم دیتیه‌ له عه‌ینی وه‌قت پاش قه‌چه‌کی دیکه‌ ده‌گریئ هه‌ر له خه‌و موخته‌مه‌له ئه‌نگۆش دیتیتان، ئیذه‌ن مندار فه‌رح و حوزنی له ناو داخیلی له ناو جیهازه‌که‌ی مه‌وجوده جیهازه‌که‌ش گوتمان نه‌وه‌یه [مامۆستا ئامازه بو سینگ ده‌کات].

ئیذه‌ن نه‌وه ته‌علیم کرایه که ویلاده‌ی بوو هاته‌ ده‌رئ مه‌ئموراتی خوای له قورئان ئیفعه‌ل و لاته‌فعه‌ل لیره مه‌وجوده، نه‌مما به‌سته‌زمانه‌ی هه‌ر نه‌وها به‌و خۆشیبه‌ و به‌و فه‌رحیه‌ی ده‌ژی له‌و دونیایه‌ی؟ نه‌خیر شه‌یاطین هه‌نه دوو نه‌وعن ئینس و جن شه‌یاطین، شه‌یاطین چ ده‌که‌ن؟ دین محاوله‌ی نه‌وه‌ی ده‌که‌ن تۆز و خۆر و پیس و چرکی باوینه‌ سه‌ر نا نه‌و فطره‌یه‌ی، لۆیئ مه‌ته‌له‌ن له قورئان ده‌فه‌رمی: (زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ) (آل عمران ١٤)، ته‌زبینه‌که خارجه‌ی داخیلی نیبه هه‌رچی گوناح هه‌یه خارجه‌ی، نه‌صله‌ن گوناح له ناو داخیلی ئینسانه‌که‌ی نیبه خارجه‌یه‌ن پئی ده‌کرئ ضغوطی له‌سه‌ر هه‌یه ده‌فه‌عاتی له سه‌ر هه‌یه چاکه.

نه‌و ذاته نه‌وها بوو حه‌زرتی ئادهم له‌بۆوه‌ی له به‌روه‌ی باری ته‌عالا فطره‌ی خاوین دروست کرد بوو، شه‌یاطینیش مه‌وجود نه‌بوون لۆیئ هه‌ر که چاوی کرده‌وه حه‌زرتی ئادهم فه‌رموی ئه‌وانه چنه، (أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ)، (قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ) (البقرة ٣٣)،

نُیْذَن حَزرَتهِ نَادَم نَسْمائی موعِلهَم بوو لهکنی دهیزانی لهبهر نوهی شهیاطینیش نهیون تهئسیر له سهر فیطره‌ی بکن، یهکسر که باری ته‌عالا بیلا ته‌شیهه وهکو سویجهکی پیی کرد حزرته‌ی نَادَم دهستی کرد به قسه‌کردن، وهکو نهو فیطره‌یه‌ی که تئیدا مه‌خلوقه، نه‌مما نه‌مه وه نینه نه‌مه وهکی هاتین شهیاطینی ئینس و جن مه‌وجوده شهیاطینی ئینس و جن چرک و پیسی و مه‌شاکیل و فیتن و فلان و فلانیان له سهر فیطره‌ی مه‌به‌جیه‌یشتییه، باشه کوو نه‌مه بچینه غهسل و ته‌شحیم به خو‌مان بچین، نه‌ه باری ته‌عالا ذاته‌کی خه‌لق کردیه ناوی نایه ره‌سول، ره‌سوله‌که ئیشی نه‌وه‌نده‌یه دئ نا نه‌وه‌ی لاده‌ا، ره‌سول ئیمان دروست ناکا، نا نهو چرک و پیسیه که له سهر فیطره‌که‌ی هه‌یه لایده‌ا، لویئ ده‌فهرمی: (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ) له نایه‌ته‌کیتکه ده‌فهرمی: (مَنْ أَنفُسِهِمْ يَنْتَلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ) (آل عمران ۱۶۴)، تیلاره‌ی نایاتی که‌ونی (وَيُزَكِّيهِمْ)، ذاته‌که ده‌ست ده‌کا به قیرائه کردن موقابیل داخلی ده‌ست ده‌کا به ته‌صفیه‌کردن خاوین کردن توز و غوباره‌که‌ی لاده‌ا، ئیستیعداد دروست ده‌کا له‌بو ته‌علیم، ته‌علیمی چ؟ ته‌علیمی نه‌فسی نهو نایه‌تانه‌ی وهختی خو‌ی ته‌علیم کرایه تئیدا، ئیعه‌ده‌ی ته‌علیمه‌یه‌عنی کاسیته‌که مه‌وجوده بیلا ته‌شیهه پیغهمبهره‌که وهکو ته‌سجیله‌کی ده‌ست به ئیشکردنی نهو کاسیته‌ی ده‌کا له‌بو، کوو؟ هرچی مه‌عانیب‌فعل و لات‌فعل له ناو قورئانه‌کی هه‌یه، مه‌فهوم‌نیش له ناو داخلی هه‌یه مه‌فهوم‌ن، مه‌خلوقه له ناو داخلی، پیغهمبهره‌که یه‌کسر دئ ته‌علیمی قورئانه‌که‌ی له‌بو ده‌کا ذاته‌که پیی غه‌ریب نییه.

مه‌ثل‌هن که‌پیی ده‌ری خوا یه‌که، ده‌ری چ نا نالی خوا کو یه‌که؟ لو یه‌که؟ لو نه‌بووه ده نهو قسانه ناکا، ئوتوماتیکیهن وه‌ریده‌گری، که ده‌ری نه‌من پیغهمبهرم ده‌ری به‌ری راست ده‌که‌ی نه‌تو پیغهمبهری، نه‌وه مه‌خلوقی خواجه ده‌ری به‌ری مه‌خلوقی خواجه، لو ته‌زکیه‌که دروست بوو وهکی حزرته‌ی نَادَمی لی‌هات داخلی خاوین بوو، نه‌وه ته‌علیمه‌که‌یه، ته‌علیمه‌که نه‌وه نییه پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم له‌بو به‌شهریبه‌ت کورسی و میزی دابنی، نه‌لف باء تاء تاء فیری کا، ضرب زید عمرا فیرکا، یه‌ک زائید یه‌ک ده‌کا دوو فیرکا، نه‌وه ته‌علیم نییه له قورئان نه‌وه ته‌دریسه ته‌علیمه‌که، ئیذن نه‌وه ته‌علیمه‌که نه‌ضریات.

باشه کوو کابرا ته‌حویلی کا له‌بو واقع نهو نه‌ضریاتانه نهو هه‌موو ئی‌فعل و لات‌فعله‌لانه؟ ده‌بی به حکمه ته‌حویلی کا نه‌ک به سوننه، لویئ هه‌موو نه‌نبیاء و روسول هه‌موویان قاطیبه‌تن له نادمه‌وه هه‌تا خاتم نهو چار ئیشه‌ی ده‌کن، (يَنْتَلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ)، پاشی کیتابه نه‌وجه (وَالْحِكْمَةَ)، حکمه‌که چییه؟ ته‌حویلی نه‌ظریاته‌کانه له‌بو واقع به فیعل، لویئ که‌ینی ذاته‌که نهو چار مه‌راحیلانه‌ی کرد ده‌بیته چ؟ (الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)، (آمنوا) پاشی

تەزكیە(وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)، تەعلیمەكە ئامەنووەكەپە بە واسطەى تەعلیمەكەى كرا، حكیمەكەش(عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)،(وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)ەكەى ەلگەرە بەدیلى دابنى(آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ)(التوبة ۲۰)، لویى ەموو قورئان لە سورەتى فاتیحەو ەتا سورەتى ناس ئیلا دەبی(آمَنُوا)ى بە پئیش بەكەى، لویى لەناو قورئان یأیها المسلم إفعل كذا نییە، ئەى موسلمان ئەو ەى بەكە، لە قورئان ەمووى نییە، ئیلا یا موئمین ئەو ەا بەكە، یأیها المؤمن إفعلوا كذا، لۆ؟ ەتا تەعلیمەكە نەبى حكیمەكە نییە، كە حكیمە نەبوو ناتانى ئیرادەى خواى تەتبیق ك.

وختى خوى له مواضهره ى ذنب و ئىستغفار و ئەوانە با سوئالەكەى بخینین، الذنب تحتاج الى الأستغفار، بەلى ومهمه الرسول هي التبليغ، بەس تەبلیغ نییە تازە گۆتمان واذا جاء الناس(يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجاً)(النصر ۲)) بشکل أفواج، فإننى أنا لا أرى فيه ذنبا الا اذا كان لم يؤمنوا كما يريده الله، بەلى جوابەكە لە ناو سوئالته بارى تەعالا قەناعەتى بە ناس نییە ئیعتیراف بە ئیمانى ناس ناكا، لویى لە قورئان نییە ناس بچتە جەننەت ەە، بەس موئمین دەچتە جەننەت، باشە ئەو ناسە مەوقیعی چیبە لەوجود؟ لە جەواب دەریین مەوقیعی حالەك وەسەطیە وەكو بیلا تەشبیه ماددەى كیمیایى بە مەجموعە مەراحیلەك ئینتاج دەبی كەلیمەى ناس حالەى وەسەطیە داخیلى ئینسانەكەى لەو حالەتەى لە مستەواى ناسە یان دێتە خوارى دەبتە ئینسان یان بە سەر دەكەوى دەبتە بەنى ئادەم واضحه چاكه.

ئەو ەموو ناسە ەاتن دەستیان بە نوێژى كرد پئیغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەبی مەنعیان كا مەنعیان ناكا، باشە كایرا كە ناس بوو غیر دەبی خوى بى ئیستیعداد پئیشاندا برى بابە ئەمن لە مستەواى ناس تەرەققى دەكەم تەطهۆر دەكەم دەمەوى تەطهۆر بەكەم ئەسبابى تەطهۆریش لە داخیلم مەوجودە بېمە بەنى ئادەم، بېمە بەشەر، بېمە موسلیم، بېمە موئمین بېمە موحسین، غیر دەبی خوى بێتە پئیش، ئەها ئیذن لئیرە خەلەكەى دروست كرد ئەو ناسە ئەو ناسە خەلەكەى نەوعى دروست كرد لەو حالەتەى كە مەوجودە لە سەر كۆرەى ئەرز، بەنسبەت موهیمەى رسول، رسول ئیشیان بەواسطەى ئەو شەهادەتەى شاهیید و موبەشیر و نەذیر و موبەللیغ و موبەیین و واضحه، داعى الى الله نا ئەوانە ەمووى دەبی لەبو ئەو ذەواتانە نەقل بكرى، نەقلات دروست كا لەو مستەواىەى لەبو مستواىەكى فەوق تر كە ئەو ذاته لەو حالەتەى رادەووستى كەمەكى زۆریش لەو ذەواتانە كە ناسەكانن خەلل دروست دەكا لە پئیش دەعوەى ئا ئەو رەسولەى، لویى(إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ

وَأَفْتَحُ) (النصر ١) نهی فەرموووە نصر للمؤمنین نای فەرمی واضحه، نەصرهكهی رهبط کردیه به باری تهعالا جارئ کهلیمهی مەفهومی نەصر له قورئان ماددی نییه.

ئەصلن دەبی ئینتیصار له داخیلی ئینسانهكهی مەوجود بی لهبؤ ذاتی (رب العالمین) ئەوجه باری تهعالا ئەو حالتهی تهحویل دهکا لهبؤ واقع، لویئ دهفەرمی: (إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ) (محمد ٧)، نالی إن تنصر دین الله، إن تنصر الإسلام، له قورئان نییه ئەوه (إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ)، ئیذهن صیراع ههیه لیره بالموقابل چ دهکا باری تهعالا، (يَنْصُرُكُمْ) تهفعلیه له واقع (وَيُنَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ) (محمد ٧)، لویئ له قورئان ئیسلام ئا ئەهونده بروزی پئ نهدرایه وهکو ئەمه کردیتمانه موشکیلەك لؤ خۆمان و لؤ عالمیش، له قورئان تنصر اسلام نییه، (إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ) دعوه الی الله الی الاسلام نییه، ئەو ذاته ئەو رهسوله علیه صلاة والسلام رأی الناس (يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا)، (يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا)، بهبی ئەوهی بهمهراحتی ئیمانیدا برۆن.

ئیذهن نهوعهك دروست دەبی كهممەك له ذهوات ناسن ئەوانه ئیمان له داخیلیان تهثبیت نهبووه فیطرهیان تهطهوری نهکردیه، ئیذهن خهلهل ههیه له فههمیان و ئیمتیصاص و تهحویلیان لهبؤ داخیل وه تهفعلیلان لهبؤ واقع، شهریحهك دروست دەبی مهرضی نییه عند الله ئەو حالته، لویئ ئەو ذهواتانه موحتهمله بینه سهبهبهك عائیهك سلبی لهبؤ ذهواتی دیکه ش ئەو ناسانه، لویئ ههر له ناو عهوامی مهش.

مهثلهن کابرایهك گهنجهك محاولههی لؤ دهكهی بینیه ناو دینی خوای بییه سهبهبی هیدایهتی، دهری یامعهوود برۆ وازم لئ بینه ئەها تهماشای شیخ و سهید و حاجی و صوفی و دهرویشهكهی بکه ئەوه ئیسلامهكهی، نارئ ئەوه موسلمانهكهی، یهعنی فهصل ناكا بهینی ئیسلام و بهینی موسلمان ئەوه فیطرهیه ها، یهعنی کابرایای موسلمان دەبی ئەهونده نهقی بی وهکی ئیسلامهكهی بی صاف بی صهتا صهت، لویئ موقایهسهی کابرای فیطریه دهری ئەوه ئیسلامهكهی ئەها ئەو مهلایه ئیسلامهكهی ئەو شیخه ئیسلامهكهی ئەو حاجیه ئیسلامهكهی، نارئ ئەوه موسولمانهكهی خؤ دهتانی وهبری، ئیذهن ئەو ذاته ئەو ناسه بووه عائیهك ومجوملهك ئەسبابی دیکه، لویئ لیرهدا دەبی پیغمبهر چ بکا، ئیستبشار نهکا ئیستیغفار بکا، (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ) (النصر ٢) كانه ئیسلام دهركهكه واسیع ئەو عالمه ههمووی رووی تیدهكا، به چ له ریئی نوێژ لهری حهج له ری زهكات واضحه، ئیسلام بهس ئەهوندهنیه ئەوه حهدیتهکی موئهققهته حهدیتهکی مهحصوره لهبؤ جهمهك صهحابهی موحددهدی نهعراپی پیغمبهر صلی الله علیه وسلم فەرموویتی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صلی الله علیه وسلم « بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ » بخاری نهدی حلال و حرام نهدی قیتال چی لی بکهن؟ ئەو قورئانه ههمووی بهس ئەو پینجه نییه، ئەو ههدهیه ههس چار ریویاتی له عبدالله بن عومره ههس چاری: (بنی الاسلام علی الخمس) ئەوه ههدهیهکه لهبو مهجموعهک موحهدهد، پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم دانیشتبوو ههتا ئیستیعادی ئەوهیان نهبوو له پیغهمبهری پیرسن عهقلیهن، یهعنی ههس دانیشتبوو ئەوان تهماشای پیغهمبهریان دهکرد پیغهمبهر تهمهشای وان دهکا، ئی باری تهعالا دهزانی ئەو جمعهه سهحابیهیه موحتاجه لوی مهجور جبریل بیته خواری له شکلی بهشهر جبریل سوئال و جهواب له پیغهمبهری بکا پیغهمبهر جوابیان بدا، ههتا ئەو جمعهه مهوجودینهه له دینی خوای بگهن.

ئها له نیهایهت ههس چار ریویایهت له بوخاری و موسلیم: (فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ) مسلم، عیلمهن (بنی الاسلام علی خمس) واضحه، یهعنی ئیسلام شتهکی دیکهیه ئەو خهسه شتهکی تره لویی، (وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا) (النصر ۲))، ئیشت چیه یارسول الله؟ (فَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَعِظْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا) (النصر ۳) واضحه، له جیتهکهش له پینجهمین سورته به تهرتیبی نزول، ئەها جوملهک فعلی باری تهعالای له نهتیهه (إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ) (القصص ۱۶)، عیلمهن گوناه نییه له گوری ئەو مهجموعه ناسه فیعلهن بونه عاتیق، پاشی فهتھی مهککش جمعهکی زور هاتنه ناو دین ههتا له فتوحات ئەو نهوعیاتانهی که له فتوحات دروست بوو ههموو موسلمان بوون، ههموو ئینسانی چاک بوون؟ لویی حالهتهکه وای کرد سهلمانی فارسی له کیسرا تهقریر لهبو ئیمامی عومهر بنووسی الله الله فی هؤلاء الناس، چ دهکهن ئەنگو ههس فتوحات بکهو عالم ههبری و ههس نوژان بکا و ههس روژیان بگری خو بهس نوژ و روژی نییه، ئەمه موئیمان دهوی باری تهعالا له قورئان موئینی دهوی نایهوی موصللی، نایهوی موزهکی نایهوی صائیم نایهوی حاج، موئینی دهوی کهینی موئیم دروست بوو ئەوجه ئەو ههموو سیفاتانهشی لهگهر دروست دهبی واضحه برای من.

پرسیار: بهلی ئەو برایهمان بهحسی خشوع دهکا له نوژ؟

(وهلام): مهربوطه به ئیمان به کهمی ئیمان و نهوعی ئیمان، (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ) (المؤمنون ۱- ۲) مهربوطه به ئیمان، نوژ ههتا ئیمان نهگاته ئەو مستهوایهی ئهرضیهه و نهوعیهتی لهو مستهوایهی نهبی خشوع نییه، لویییش باری تهعالا ههموو نوژی

فهرمووه (أَقِيمُوا) وهكو ليفائى پيشتري عهرضمان كردن، (إِقَامَهُ) كهليمه (أَقِيمُوا) له ئيقامهوه هاتييه نهك له قيامهوه، ئيقامه يهعنى دروستکردن، ههتتا مهنطيقهه پشدهر و ئهوه ههلهبجه و ئهوانه ئهوهه تتييدا زيباي دهريين نويزت دروست كرد نارين نويزت كرد، يهعنى بينانه لهكنه وان له ههلهبجههيهكي بپرسه نارين نويزت كرد، لو نويزي عهسري و نيوراني دهري نويزت دروست كرد، ههتا مهنطيقهه پاوه و مهريوان و ئهوه مهنطيقانهه ئهولاش، ئيذهن نويز ئيقامهيه ئيقامهش ناكري ههتا ئيمانكه مهوجود نهبي واضحه، كهيني ئيمانكه مهوجود بوو ئهسبابي ئيقامهكهه هاته جي خشوع دروست دهبي، (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَائِعُونَ)، لويي ههموو صلوات له قورئان به ئيقامهوه مهربوطه له يهك جي باري تهعالا بهحسي قيام دهكا، (يقومون) وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالٍ يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا) (النساء ١٤٢)، ئهوهله باسي صيفاتي مونافيقينه، له ههموو قورئان ئيقامهيه بهس له يهك جي مونافيق ئيقامه ناكا قيام دهكا، يقوم الي الصلاة ئيقامه جودايه قيام جودايه مهربوطه به ئيمان.

(پرسیار) بهلي ئهوه براهه دهري بهحسي كهه و زوري كهميهه ئهسماء و ئهفعال دهكهه ئايا كوو ئهوه كهميههته تهديد كهين؟

(وهلام): بهلي زورمان تهكيد له سهه ئهوه بوعههه كرديه كهميههكه به تهرتيبي نزولي قورئان تيكرار دهبي، قهديمهن گوتمان داخيلي ئينسان باري تهعالا بهوه نهوعههه خهلقى كرديه كه فيعلهن بناني ئيستيعابي ئهسماء و ئهفعال بكا، ئي خواي جل جلاله لووهه خواي بهوه نهوعههه بناسي بهوه نهوعهش عيبادهتي بكا كه خوا دهيهوي نهك ئههه، لويي حاجهه ئينسان له ههه ئيسمهك و فيعلهك باري تهعالا خوي تهديدى كرديه.

مهئهلهن كهليمهه (رَبِّ) نو صهت و قسور جار باري تهعالا له قورئان تيكراري كرديه، ئيذهن داخيلي ئينسان نو صهت و قسور جار ئيحتياجي به كهليمهه رب ههيه نو صهت و قسور جار دهبي له سهه مهفهومي كهليمهه (رَبِّ) تهمرين كا ئا ئهوه مهقسودمانه، كهليمهه الله ههزار و حهفصهت و قسور جار تيكرار كراهه، ئيذهن دهبي ههزار و حهفصهت و قسور جار ئهوه ذاته دهبي له سهه كهليمهه الله تهمرين كا، چهند ئهوه تهمرينهه كرد له داخيلي خوي ئا ئهوهنده مهعنايهكه زمينهكه ئهرضيهكه دروست دهبي لهبو ئا ئهوه مهفهومهه، بهوه كهمهه بهوه نهوعههه ئا ئهوه ئيمانه صهحايانه دروست دهبي كه مهطلوبه له مه، واضع بوو لهبو سائيل.

تەمەرىن كۆرۈنەنەن كۆۈ؟ دەلى بوعدى دوۋەمى تەمەرىن كۆتۈمەن بارى تەعالا يەك لە ئەسمائەكانى ئەفەالەكانى سەمىعە خوا گىي لىيە، يەككى دىكە بەصىرە پىشى وانە لە سورەتى عەلەق دەفەرمى (الْم يَعْلَمُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى) (العلق ۱۴)، ئەو ذاتە كە شەو ھەلدەستى ھەر شەخسەك ھەر گەنجەك لە مە كە شەو ھەلدەستى لەبۇ قىيام اللىل دادەنىشى نىو سەعات، بەزەنى خۆى بەقەلبى خۆى حالەتەك لۇ خۆى ئىحساسەك لۇ خۆى دروست دەكا كە فىعلەن خوا مەوجودە و دەبىنى، مومارەسەى ئەو حالەتەى دەكا، كو بىلا تەشېيە بابى لە بەرامبەرى بى ئەوھا تەماشای بكا بە دوو چاوان، داكى بىبىنى، يا شەخسەك كە زۆر لەكنى موحتەرەمە و موقەددەرە بىبىنى، فە ئەگەر ھاتوو خوامان تەقدىر كرد لەو مەخلوقاتانە زۆر موقەددەرتەرە وەكى يەھود نەبوى، (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ) (الزمر ۶۷) ئەو وەختى فىعلەن ئىحساس دەكەين كە بارى تەعالا دەمانبىنى، لەحظەك دوو لەحظە دەقىقەك دوو دەقىقە سەعاتەك دوو سەعات دەى فىعلەن ئەو داخىلە لىرا دى ئىحساسەك شعورەك دروست دەبى بى ئەوہى ناوى كەلىمەى خاى بىنى ئىحساسەك دروست دەبى كە خوا مەوجودە ئەو ئىنسانە دەبىنى، ئەوہ مومارەسە و تەمەرىنەكەيە ئەوہش ئىنتاجەكەيتى، فىعلەن ئەو ذاتە ئەو گەنجە وەى لىدى حەرەكە دەكا و كائە خوا لە ئاسمان دەبىنى، تەحتە رىعايەتى اللە حەرەكەى دەكا ھەلدەستى نانى دەخوا نارى اللە اللە، لا الە الا اللە) ش ناكە ئەمما ھەموو زەن و قەلبى لەكن خاويە، لۇبى ھەر كە خواردنى لە پىش دانرا.

مەثلەن سەبەئى بى ئەوہى كەس پى بى ناوى خاويى لە سەر بىنە يەكسەر (بسم اللە الرحمن الرحيم) ئەوجە دەست دەكا بە خواردن، لۇ چونكى دەزانى ئا ئەو خواردنە ئى ئەو خاويەيە كە خەلقى كرىدە و دەبىنى، ئەوجە ئەوہ مومارەسەى دەكا لە سەر سەمىعى و بەصىرى لە سەر رەزاقىەتى خاى، دىقەت دەكا ئەو پارچە نانە ئەو كەرتە سەمۈنە ئى كىيە، ئەو كەرتە سەمۈنە لەگەر ئاردى ھاتىە ئارد ئى گەنمە، گەنم ئى كىيە؟ ئى فەلاحيە؟ نەتىجە ئى خاويە، باشە گەنم لە خورا بوو لە ھىكرا بوو نە، باران عارد كى بارانى خەلق كرد؟ اللە، كى دای بەزاندا؟ اللە، كى ئەو كەمىيەتەى دانا؟ اللە، باشە عارەكە كى خەلقى كرد؟ اللە، ئەوانە ھەموو مومارەسەى لە سەر دەكا بە شەو، ئەو كەرتە سەمۈنە ئى خاويە ئىذەن ئى فەلاحيەكى نىيە، (تزرعون) (أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ) (الواقعة ۶۳- ۶۴)، خودا خۆى زارىعە، (أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ) (الواقعة ۶۸)؟ ئا ئەو بەرداخە ئاوەى كە دەخوا: (أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ) (الواقعة ۶۹)، ئەو خواردنەى كەدەيخوا، (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ

إِلَى طَعَامِهِ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا وَعِنَبًا وَقَضْبًا
مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ (عبس ۲۴ - ۳۲)، نا ئهوه قیام اللیل ئهوه ههموو مومارسهیه، (أَفَلَا
يَنْظُرُونَ) (الغاشية ۱۷)، (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ) ئهوه ههمووی قیرائیه، کهینئ دهیکا به قیام اللیل ههر
لهو فیعلک لهو حالهتانه ئیسمک و فیعلکی خوی له دووه، لویئ رادهوستی ههرچی ئهفعال و
ئهسمائی خوی به فیعل به مومارسه له داخلی طبع دهیی، لویئ ذاتهک دهردهچی وهکی ئیمامی
عومر وهکو موضعب بن عومهر، وهکو عهبدولرحمانی کوری عهوف، نا ئهوه ذهواتانه دروست
دهیی قهناعتتان ههیی گوناھ تهقریبهن لهکنی نامینئ، نامینئ گوناھ طهبیعتی داخلی دهگوری.
قهناعتتان ههیی کو ئینسان بهرداغه شیرهک دهخوا ئهوه ههموو پرۆتین و کاربوئیدرات و ئهوهکانی
ههمووی دهچته ناو ههموو بهدنی دهپته طاقه دپته ناو چاوی ئهئیری ئهوه بهرداغه دپته ناو گئی
دهچته ناو دهستهکانی دهچته ناو پئی، ئهها بهرداخه شیرهکه تهحویل دهیی لهبو طاقه دپته ههموو
بهدنی، قهناعتتان ههیی ئیمان به ئهسماء و ئهفعال عینئ ئهوههایه، دپته ههموو خهلایهکانی
بهشهر، دپته ناو چاوی ئهوه گهئجه که موتهئئیره بهوه ههموو مناظیرانه بهوه ههموو خراپه و گوناح
کاریه، قهناعتتان ههیی چی دی طهبیعتی لهبو گوناھ ناچی لهبو نهظر ناچی حائیلک دروست
دهیی، طهبیعتی لووهی ناچی فیعلن زمانی غهیبتهک بکا، ههتتا بهنیتهی چاکهش، یهعنی بونییهی
دهگوری ماددهتن ئهوه طهبیعته دهگوری ئهوه ماددهیه دهگوری خهلیهکانی دهگوری دهپته ئینسانهک
من نوع آخر، ناوی چیه ئهوه ئینسانه موئمین، نا ئهوه پاشی مومارسه ئهوه حالته دروست دهیی
مومارسهکه کو دهکری؟ به قیام اللیل، قیام اللیل چیه؟ غهیری تههجووه وهکو بهحسمان کردیه؟
ههرچی ئهسماء و ئهفعالی باری تهعالایه به شهو ذهنیهن ئهوه کابرایه موراجعهی دهکا و ئیعهدهی
دهکا وه نهتائیجی تهحصیل دهکا له داخلی، وه جوملهک مهشاعریشه إن شاءالله تهمهنا دهکهم باری
تهعالا له من و لهنگوش إن شاءالله ئیجادی کا.

پرسیار: بهلئ دهلئ بهنی ئادهم بهچهند خطوه دابروا دهگاته ئهوه هیدایهتهی که له قورئان دا هاتوه؟
(وهلام): بهلئ قورئان قانونی ئیمان تئیدا تهحدیدی کردیه ههر له سورتهی عهلهقهوه برۆ پئی دابرو
به تهرتیبی نزول دهگهپته مهفهومی هیدایهتهی خوی رهیبانی نهک هیدایهتهی کوتوب.

پرسیار: بهلئ مانای (رَبِّ) دهپرسی؟

(وهلام): صهراحت نهوه به موفهصلى چند جار هك بهحسان كرديه، ان شاءالله جارهكى دى چونكى وهقت نهما جارهكى دى له خزمهت نهو برايهى بهحسى دهكهين.

(پرسيار): بهلى كهليمهى نهوعى ماناى چييه؟ ئيمانى نهوعى يان خهطهئى نهوعى؟ (وهلام): له بهر نهوهى نههمهى ئيسلاميين له بهينى خويمان زور جار بهخومان دهرئين ئيسلامى، لئراهاطينه له عهدهد له زورى له كهمميه دوازده هزار نهفهرى فلانى هميه، ده هزار نهفهر فلان ئيتيجاهاه، لئراهاطينه لهوهى چند عهدهدهكه خوشه، عيلمهن بارى تهعالا ئيعتبار لو نهو عهدهدهى دانانى ئيعتبار لهبو ذوات دادهنى داخيليان، لويى كه بهحسى نهوع دهكهين مقصهدهمان رهقم نيه وهكو عسكرى نامانهوى ده هزار موسلمان پيك بى، دهمانهوى سى صهت موسلمانى موئمىنى حهق وهكو جمعى صهابهى پيك بى بهس، لهسه وانه دهولتهى ئيسلام و دهولتهى ئيمان ئيعاده دهبتوهه، با صهت و بيست هزار موسلمان مان ههبي، نهما موسلمانهان ئيمانى ههمويان جمع كهين ناكاته ئيمانى صهابهيهك، ئيذهن نهوع كه زور تيكرار دهكهينهوه كهليمهى نهوعى ئيمانى نهوعى مقصهدهمان نهك كهممى عهدهد نيه، ذوات نيه، حالتهكه موعهيهين بارى تهعالا به طهمغهى رىضوان ئينتههاى بهو حالته دهينى.

لويى هر له قورئان چند جار بارى تهعالا بهحسى نهوع دهكا، (على كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ) (البقرة ٢٤٩)، بهحسى فيئيه قهليلهش بووه، نهما حهتمهن مواصفاى نهو قيلهتهى، لويى (وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَابَسَتْ) (التوبة ٢٥)، هر صهابهش بوون دوازده هزار نهفهر بوون، بارى تهعالا به نايهت له غهزوهى حونهين بهحسيان دهكا دياره نهو نهوعه ئيمانيهى لهو حالتههى كه مهطلوبه لهو جمعه موبارهكه نهبووه، (إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا)، ئيذهن عهدهد له كن بارى تهعالا موهم نيه نهوع موهممه، نهوع چ؟ بهعنى حالتهى ئيمتياز ذاتهك فيعلهن له ئيمان گهيشتيته نهو مستهوايهى كه بارى تهعالا مهطلوب و مقسوديتى، نهخو هر تهكثير كهين نهمه.

نهها سبهى جومعهيه لهو هموليرهى پينج هزار نهفهر نويزى دهكا، مزگهفت هميه بهس خاصه لهبو گهجان هزار و پينج صهت گهنجى تيذا نويزى دهكا، قهناعتت ههبي بهس صهت و پهنجاي موئمىنى حهق ههبي كافيه لهبو ههمو هموليرى، بهس صهت و پهنجاي موئمىنى حهق نهوهى كه خوا دهيهوى و طهلب دهكا، نهما مع الاسف هميه، الذي في قلبه مرض، الذي في إيمانه خلل، الذي في تقواه شيء، هميه طهبعهن نهوه لهبو حوكم نيه لهبو تهشخيصه فهقهط، حوكم ناكم نهو گهجانانه

نیمانیان نبیه و العیاذ بالله کافرن تهقوایان نبیه نهخیر، تهشخیصه وهکو دکتورهک دهرینن نهوه خهلهل ههیه دهبی عیلاج بکری بهس.

لیره نهوه ومختمان تهواو بوو نهوهی حزی چونهوهی ههیه ان شاءالله له حفظی خوی دابی، نهوهی دهمینی سونالی ههیه یان تهرشید و تهصحیحی ههیه ههتا ده دهقیقهیتکه دهتانم لهخزمهتیان دانیشم.

پرسیار: بهلی، نهو برابه دهپرسی عهقی نینسان له دلی دایه؟

(وهلام): بهری باری تهعالا بهنهفی(لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا یَفْقَهُونَ بِهَا)(الأعراف ۱۷۹)،(لَهُمْ قُلُوبٌ) نهی فمرمووه لهم ادمغة لا یعقلون بها،(لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا یَفْقَهُونَ بِهَا)،(أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ)(الأعراف ۱۷۹)،له نیهایهتی نایهتهکهی.

پرسیار: بهلی عهفون،

(وهلام): بهلی به حسمان کرد نهوه دووهمین جاره ان شاءالله نهگهر مهجال نهبوو نیتر کاسیت وهرگره له تهسجیلات ان شاءالله تهعالا.

پرسیار: تهیسیر مانای چیه؟

(وهلام): نهو تهیسیرهیه نهفسی تهیسیره بهلی چونکی قورئان نهو حالته نبیه، مهتهلهن نهمن بیگرمه دهسته خوم لهکن صهحابه و لهکن پیغمبری نهوها نهبووه له فاتیهوه پیدا بروم ههتا سورتهی ناس، روژی جوزئهکی بخینم ههه، نهوه قیرائه نبیه تهدهبوری قورئانیش نبیه، نهوه حالتهکه نهمه لیراهاتینه و فیر کراینه بهو نهوعهی واضحه، نیننهما تهیسیرهکه له قورئان نهوهیه فیعلهن کابرا له سهه نایهتهکهی حالتهکهی لهبو نیجاد بکری له سهری راهستی نا نهوه تهیسیر و دهفعی خویله جل جلاله.

پرسیار: بهلی سونالی نهو برایتان گئی لی بوو بهلی، دهلی جهنابم نهوهنده تهئکید دهکم به تهرتیبی نزول نیمان دروست بووه، باشه نهدی لو پیغمبر صلی الله علیه وسلم جومله نه حادیثی ههیه دهلی(قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاصْرَبُواهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ وَفَرُّوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ ») بهلی راست دهکهی چاکه؟

(وهلام): ئەمن و ئەتو شكمان ههيه به تهرتیبی نزولی قورئان، زۆر چاكه قورئانهكه كه هاتته خواری لهبۆ جمعەك نههات كه موعهد بوون لهبۆ ئیمان، وهیه یان نا ئەوه دووهم، پێغهمبەر و جمعی صحابه ههتا جبریلش دهستی به تهرتیبی نزول ههبوو، ئیشتی خوای بوو ئەوه سێ وهنیه.

چارهم: باری تهعالا خۆی خالیقی داخیلی پێغهمبەر و جمعی صحابهی بوو یان نا. شهشم: وفقی حاجهتی وانی داخیلی باری تهعالا ئایهتی دههینا خواری یان نا باری تهعالا نهعلم و ئەحکهم بوو زیاد و کهمی نهیینه خواری وهیه یان نا زۆر چاكه، ئیذن ئەوه قانونهکهیه وهیه یان نا زۆر چاكه.

دینه سهر ئەو ههدهیهی طهبعن تهرتیبی قانونیهتی قورئان دهبی ههدهیسی لهبۆ تهرتیب بکری، جارێ پێشتریش عهرضم کردن ئەمه موشکلهکمان ههیه له ناو ئومهی ئیسلامی، زۆر جار گوتهیمان مصادر التشریح، تهرتیبی ئیسلامی له ههشت یان نو ههتا دوازه مهصدر ههیه لێ وهردهگیری، مصادر التشریح برین دوازهیه ههتا شیعش شمول کا ههیدی ناکا، با ئهلیره با مهجودین ئەوانیش گوناحن، یهکهمین جار بیلا تهشیه برین یهکهمین جار کتاب الله وهیه یان نا، دووهمین سته رسول الله پاشان ئیجماع پاشان قیاس ئیستیحسان ئیستصحاب مهصالح مورسله عورف، وهنیه؟ رای الصحاب دهی دینه خواری ههتا ئەوه ههموو أهل القبلة، نهك أهل السنة والجماعة، أهل القبلة له سهوهی موتههفین، ههتا سهلهفیش لهسهر چاری یهکهم موتههفیه سهلهفی الکتاب والسنة، الإجماع والقیاس، ماتهبقا ئەمه بینه سه ئەو چارهی واز له ئەوانه بینن که ئیجماعی ئومه أهل القبلة ههمووی لهسه ئەو چارهی موتههفیه، که ئەمه دین خۆمان دهرین یهکهمین جار کتاب الله، وهیه یان نا، یهکهمین جار کتاب الله پاشان سونه رسول الله، پاشان ئەوجه الإجماع پاشان قیاس، خۆمان دهلین کتاب الله سته رسول الله إجماع و القیاس مهعقوله ئەو های لئ بکهین [ماموستا تسبیحهکهی دهستی قهلب دهکا لوهی گوگر تیبگهینی مصادر التشریح به پێچهوانه وهگرایه]، مهعقوله ئەو های لئ بکهین [دیسان ماموستا تسبیحهکهی دهستی قهلب دهکا لوهی گوگر تیبگهینی مصادر التشریح به پێچهوانه وهگرایه] مهعکوسه، چمان کردیه ئەمه، چوینه ئیجماعی ئەگر ئیجماع ههبی له مهوضوع ئەگر ئیجماعهك ههبی له مهوضوع، عیلمن ئەمه خۆمان ئەو ئیقئیدارهمان نییه چوینه سهر ئیجماع ئەمن و ئەتو ئەو ئیقئیدارهمان نهبووه.

مهتلهن مهوضوعی ئهو ههديسهی كه ئیستا جهنابت هیئات بچین بزاین ئیجماعی ئومه رهئییان له شهرحی ئهو ههديسهی چیه؟ نهچووین ئهوهمان كردبی وهیه یان نا، پاشان نههاتینه سهر قیاسیش وهبکهین پاشان نههاتینه سهر سوننهی، ئهوجه بیینه سهر قورئان، عیلمهن ئهو ئسلوبه خهطهئه ئهمه خۆمان دهڕیین مصادراتشریح یهکهمین جار کتاب الله، چ له مه مهطلوبه؟ یهکهمین جار بچینه خزمهت قورئانی، ان لم نجد فمن سنة رسول الله وهیه یان نا، ههر چهنده ههديسی موعازهکهی ضهعهفه،(بم تحکم؟ قال بکتاب الله، ان لم تجد فمن سنة رسول الله، ان لم تجد رأيي ولا آوا)، ئهو ههديئه ضهعهفه، ئهمما ئهگهر ئهوهش سهحیح بی یهکهمین جار له کتاب الله، ئایا ئهمه خۆمان چووینه خزمهت کتاب الله ئهو مهوضوعی لئ دهڕیین؟ نهچووینه وهیه یان نا زۆر چاکه، ئیذهن كه ئهمه وهمان نهکردیه قانونهکهمان قاعیدهکهمان بهمهقلوبی وهرگرتیه سهحیح ئهوهیه ئهوها وهریگری.

چاکه ئهوهش لیگهری دینه سهر ئهو ههديئهی تهشریحی ئهو ههديئهی، پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم فهرمویتی: **(مروا أولادکم بالصلاة فی السبع)**، گوتمان ئهوه موعهاللهه لیره ئی وهیه، ئینسان له ههفت سالی ئیدراکی لهبو دروست دهبی، لوییش گوتمان وهزارهتی تهربییه عیراقی داینایه له شهش سالی ئینسان بچته مهکتهبی لۆ چونکی تههمیز دهکا بهینی سهوت و بهینی ئیشاره، ماموستا له سهر سهبورهی ههرفی نونی لۆ دنووسی تهلهبهی سههفی یهک، كه عومری شهش ساله مهنجلهکی لۆ دهکا کفتهکی لهناوه، چیه بابه ئهوه؟ دهری ماموستا ئهوه مهنجله کفتهکی له ناوه، باشه کهینی ئهمن مهنجهل و کفتهم کرد ئهوه ئهو رسمه ئهو شکه مهعناي کهلیمهی نونه نن، مندارهکه شکهکهی رسمهکهی له میشکی طبع دهکا لهگهر سهوتی ماموستایهکهی له گئی طبع دهبی، کهینی گهیشته مهنجهل و کفتهی دهری ئهوه ننن وهیه یان نا، چاکه نههفی شت ههرفی ئی ماموستا له سهر سهبورهی شکلی مراوییهکی لۆ دهکا دهری بابه ئهوه چیه دهری ئهوه مراوییه، دهری کهینی ئهوت دیت ئهو شکه یهعنی ئی، ئی یهعنی چ، یهعنی مراوی رسمهکه و سهوتهکهی له میشکی طبع کرد وهیه یان نا، ئیذهن له ههفت سالی فیطرهی ئینسانهکهی ئیستیعادی ههیه لهبو ئیعادهی تهعلیم، ههتا لهبو حوروفیش یهک زائید یهک دوو پرتهقاری له دهسته ئهو پرتهقاره لهگه ئهوهی له گیرفانت ئی دهبته چهند، دهبته دوو پیئشی دنووسی ئهوها ئهوه دندوکی عهلهشیشیه واضحه.

ئیذهن ئهو منداره لهو ههفت سالیهی ئیستیعادی ههجوو، لوی پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم ئهمر دهکا**(مروا أولادکم بالصلاة فی السبع)**، نارئ عهلیموهم ئهصلهن سهلاتهکه موعهاللهه له فیطرهی، واضحه، داك و بابهك كه نوێزان دهکا به ئیقامه ئهویش دئ یقیم الصلاة واضحه، ئا ئهو ئیقامهیه ئا

ئەو صىلەيە دروست دەكا بەينى خۆى و بەينى بارى تەعالا ئەرضىيەى لەبۆ دروست دەكا تەمەيدەك دروست دەكا لەبۆ بە ئىش يەكخستنى فېطرەكەى لۆ؟ چونكى ئەو عەقلە ئەو فېطرەيە ھەر ئەوئەندە ئىستىعاب دەكا.

ئىذەن پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم موعەللىمى يەكەم بوو، عىلمەن لە وەزارەتى تەربىيەش پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم خەبىر نەبوو، لە حەفت سارى لە شەش سارى مندار دەتانی لە شەك و ھەيئەت مندار نەقل كا لە تەمئىل نەقل كا واضە، ئىذەن ھەرچى مامۆستايەكە لە شوەبەى لەسەر صەبۆرەى بە دەنگ و رەسم دروست دەكا پىغەمبەرىش صلى الله عليه وسلم عەينى شت لە ماری لەبۆ ئەو مندارەى دروست دەكا، واضە، ئەگەر ھاتوو لەدەى لە دە سارى تەطبیقى نەکرد دەبى بە زۆر تەعلیم بکرى بە زۆر چونكى ئا ئەو فېطرەيەى دەست ناکا بە ئىش کردن، سوپجەكەى چىيە؟ صەلاتەكەيە ئەمما ئەو دەواتە ضەخمانە ھەموو گەورەنە عومریان سەرف کردیە ئەوانە خۆيان ئىحتىاجیان بەوہيە سەر لەنوئى بينای داخيلیان لەبۆ نوئى بکرىتەو، عىلمەن ئەو فېطرەى خاوينە نەقيە شەيپاين ئىشى لەسەر نەکردیە، ئەمما ئى مە ئە تەمەشای مودەكکەراتى خۆمان بکەين ئەمە شەوان وەيە يان نا، ئىنسان شەرم دەكا ئىذەن پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم وە بارى تەعالا ئەعلمە بتانى تەحدیدی کەم و نەوعى ئەو ئىمانەى بکا ئىللا عەن طەرىقى خەرىطە.

باشە کابرا صەحابى ھەبوو ماعەز، ماعەز صەحابى بوو لە مەدینەى بوو موسلمان، ئەمما کوو بوو موسلمان، لە رىئى نوژنەو لەرى حەج و زەکاتەو نەك بەو تەرتیبە ئىمانیە، لۆيى بەستەزمانەى توشى گوناحەكى گەورە بوو کەبیرەكى کرد، پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم حەددى لى دەرکرد.

لۆيى لە ھەموو قورئان ئەصحابى مەككە ئەوانەى كە لە مەككە بينائى ئىمانیان دروست بوو يەكجار بارى تەعالا بەحسیان ناکا(وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ) (الأحزاب ١٢)، بەحسیان ناکا، ئەو حالەتە ئىللا لە ناو مەدینەى دروست بوو، لۆ چونكى مەدینە دەولەتى ئىسلام بوو، مزگەفت مەوجود بوو، کابرا بىھوى و نەيھوى دەبى بىتە نوژنى، کوو لەناو گوندەكى مەوجود بى عەيب بى کابرا نوژنى نەكا، مەجبور بەبى دەست نوژن دى نوژنى دەكا، لۆيى موناقتىنیش دەھاتن نوژنیان دەکرد، نوژنیان دەکرد موناقتىن یان نا ئەھا، عىلمەن داخيلشيان وەكى خۆى ماپە، ئەو مندالە كە فېطرەى خاوينە دەبى لەو رىيەوہ.....